

Proiect de cercetare postdoctorală

Universitatea din București

	<p style="text-align: center;">ROMÂNIA MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI <i>Universitatea din București</i></p> <p style="text-align: center;">RECTORAT Bd. M. Kogălniceanu nr.36-46, sector 5 Cod poștal 050107, București, România</p>	
---	--	--

PROIECT DE CERCETARE POSTDOCTORALĂ

1. DATELE PERSONALE ALE CERCETĂTORULUI CANDIDAT

1.1. Nume:	Dinu
1.2. Prenume:	Claudiu Constantin
1.3. Anul nașterii:	02 ianuarie 1976
1.4. Gradul didactic:	Asistent universitar
1.5. Doctor din anul:	2009
1.6. Locul de muncă actual:	Universitatea din București – Facultatea de Drept (funcția de bază) Administrația Prezidențială – Consilier de Stat
1.7. Telefon:	0723.633.665
1.8. E-mail:	dincla@xnet.ro claudiu-constantin.dinu@drept.unibuc.ro

2. TITLUL PROIECTULUI DE CERCETARE POSTDOCTORALĂ

Proceduri speciale în noul Cod de Procedură Civilă
--

3. TERMENI CHEIE

1.	Proceduri
2.	Norme
3.	Concurs
4.	Reguli
5.	Compatibilizare

4. REZUMATUL PROIECTULUI

Noul Cod de Procedură Civilă a intrat în faza finală de adoptare, fiind în etapa dezbaterilor parlamentare, în comisiile de specialitate, urmând a primi și votul final. O dată cu adoptarea acestui act normativ fundamental se deschide, pentru sistemul judiciar românesc, posibilitatea de a se simplifica și accelera procedurile judiciare în materie civilă. De
---

asemenea, noul Cod de Procedură Civilă își propune o **interpretare unitară și coerentă a legislației civile și un acces mai facil al justițiabililor la proceduri simple și accesibile.**

Aceste finalități sunt asigurate atât prin regulile instituite de procedura contencioasă de drept comun (art. 181-510 noul c.pr.civ.), dar mai ales prin intermediul procedurilor speciale reglementate de acest act normativ (art. 884 -1016 noul c.pr.civ.).

Viața juridică, de-a lungul timpului, a impus necesitatea consacrării unor proceduri speciale, derogatorii de la dreptul comun, pentru diferite domenii specializate. Aceste proceduri speciale au un pronunțat caracter particular, derogând în parte de la regulile de drept comun.

Atât în actualul Cod de Procedură Civilă, cât și în noul Cod de procedură civilă, **procedurile speciale vin să asigure o variantă alternativă și specială pentru soluționarea anumitor litigii, în condiții de celeritate, simplitate și efectivitate, în prisma luării unei decizii judecătorești rapide.**

Procedurile speciale care fac obiectul prezentului proiect de cercetare sunt : procedura divorțului, procedura punerii sub interdicție judecătorească, procedura de declarare a morții, măsurile asigurătorii, procedura partajului judiciar, procedura ordonanței președințiale, cererile posesorii, procedura ofertei de plată și a consemnării, procedura ordonanței de plată, evacuarea din imobile deținute sau ocupate fără drept, înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii, procedura refacerii înscrisurilor și hotărârilor dispărute, cautiunea judiciară și procedura cu privire la cererile cu valoare redusă.

Utilitatea prezentului demers științific vizează mai multe planuri de abordare. **În primul rând, va asigura o analiză și documentare exhaustivă cu privire noua reglementare a procedurilor speciale în noul Cod de procedură Civilă.** Toate cele 14 proceduri speciale, mai sus-amintite, au multe elemente de noutate, cu implicații practice deosebite. Astfel, o serie de proceduri speciale au fost preluate, parțial sau în totalitate, și îmbunătățite, din alte acte normative (avem în vedere procedura divorțului, procedura punerii sub interdicție judecătorească, procedura de declarare a morții, procedura ordonanței de plată și cautiunea judiciară). De asemenea, noul Cod de procedură Civilă consacră și noutăți legislative în materia procedurilor speciale (evacuarea din imobile deținute sau ocupate fără drept, înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii). În privința procedurilor speciale care erau reglementate în vechiul Cod de Procedură Civilă, acestea au fost simplificate și clarificate prin prisma soluțiilor jurisprudențiale și doctrinare.

În al doilea rând, consider deosebit de util de analizat, în contextul noului Cod de Procedură Civilă, raportul dintre procedura de drept comun (care reprezintă regula) și procedurile speciale (norme derogatorii) sub aspectul concursului dintre aceste norme de procedură civilă. Soluționarea acestui concurs (aplicarea cu prioritate a normei speciale și completarea cu norma generală) va avea un impact major în plan jurisprudențial.

În al treilea rând, cred că se impune abordată și compatibilizarea procedurilor speciale atât cu normele de drept substanțial (am în vedere Noul Cod Civil), cât și cu normele de drept european/comunitar (mai ales dacă avem în vedere ca unele dintre aceste proceduri transpun directive comunitare în materie, cum ar fi procedura ordonanței de plată ori se completează cu regulamente comunitare cum este cazul procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă).

Această abordare științifică, pe cele trei planuri mai sus-evocate, se va concretiza într-un **demers monografic cu privire la procedurile speciale, în lumina noului Cod de Procedură Civilă,** lucrare care poate fi utilă atât practicienilor dreptului, cât și doctrinarilor.

5. DESCRIEREA ȘTIINȚIFICĂ A PROIECTULUI

5.1. SCOPUL PRINCIPAL URMĂRIT

- analiza procedurilor speciale consacrate de noul Cod de Procedură Civilă, cu efecte în planul aplicării acestora justițiabililor, la momentul intrării în vigoare a noii reglementări
- concretizarea demersului științific printr-o lucrare monografică privitoare la procedurile speciale utile atât în planul aplicării dreptului, cât și în plan doctrinar
- analiza procedurilor speciale în contextul normativ european/comunitar sub aspectul compatibilizării dintre dreptul intern și cel european/comunitar

5.2. IMPORTANȚA ȘI RELEVANȚA CONȚINUTULUI ȘTIINȚIFIC

- Tema propusă pentru proiectul de cercetare științifică este conformă cu **art. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului pentru acordarea bursei postdoctorale din Fondul Social European - Directia 2 - cercetări socio-economice și umaniste.**
- Procedurile speciale au generat, mai ales în contextul normativ impus de vechiul Cod de procedură civilă, unele soluții sau opinii diferite, atât la nivelul instanțelor de judecată, cât și în planul doctrinar
- Noul Cod de procedură civilă, în reglementarea procedurilor speciale, preia o serie de opinii și soluții, încercând să simplifice și clarifice procedura, în vederea unei interpretări unitare a legislației în domeniu
- Noul Cod de procedură civilă consacră și o serie de proceduri speciale cu caracter de noutate, proceduri care imprimă reguli noi cu privire la sfera de aplicabilitate, competență, reguli de judecată, regimul hotărârilor judecătorești pronunțate
- Proiectul de cercetare științifică propus are și o puternică componentă interdisciplinară. În primul rând, aceste proceduri speciale trebuie analizate prin raportare la noul Cod civil și prin prisma dreptului substanțial (avem în vedere dreptul civil, dreptul familiei, dreptul comercial, dreptul fiscal, dreptul administrativ, dreptul muncii, dreptul internațional privat). În al doilea rând, tratarea subiectului impune și abordarea din perspectiva dreptului comunitar/european, abordarea obligatorie o dată cu aderarea României la Uniunea Europeană.
- O componentă practică importantă va fi tratarea concursului dintre normele de procedură speciale și cele generale. Acest „conflict” a generat controverse în vechea reglementare procesual civilă și va determina aceleași probleme și în noul cadru legislativ ce urmează a fi trasat de noul Codul de procedură civilă.

5.3. OBIECTIVELE, METODOLOGIA ȘI REZULTATELE PRECONIZATE ALE CERCETĂRII

- Obiectivele proiectului de cercetare științifică sunt : analiza procedurilor speciale în noul

context legislativ, poziția acestor proceduri speciale în contextul procesului civil român, gradul de compatibilizare al acestor proceduri cu procedura contencioasă de drept comun și cu normele europene/comunitare în materie, soluțiile legislative cu caracter de noutate, sfera de aplicare a acestor proceduri, aspectele formale privitoare la aceste proceduri (se va avea în vedere propunerea de modele de cereri și acte de procedură ce urmează a fi folosite în cadrul acestor proceduri)

- Consider că, o dată finalizat acest proiect de cercetare științifică, acesta va avea un impact pozitiv, după cum urmează : familiarizarea cu noul Cod de procedură civilă (în materia procedurilor speciale) cu atât mai mult cu cât acest act normativ își propune o adevărată reformă a sistemului procesual civil românesc; oferirea unor modele de cereri și acte de procedură specifice procedurilor speciale pentru a ușura accesul justițiabilului la actul de justiție; propunerea unei lucrări monografice utile adresate practicienilor dreptului (magistrați, avocați, consilieri juridici, etc.) și necesare activității didactice sau doctrinare, în materie.

5.4. GRADUL DE ORIGINALITATE/INOVARE ȘI IMPACTUL PRECONIZAT AL PROIECTULUI

- Prezentul proiect de cercetare științifică vine ca o completare firească a demersului științific întreprins de subsemnatul prin intermediul tezei de doctorat. Întrucât teza de doctorat a avut ca temă „Normele de procedură civilă” soluțiile propuse în cuprinsul ei vor fi avute în vedere și în prezentul context. Soluțiile de noutate propuse vizează soluționarea concursului între normele de procedură civilă generale și cele speciale, cât și în configurarea raportului drept intern/drept european-comunitar.

- În general, în doctrina de specialitate, procedurile speciale sunt tratate numai în cadrul procesului civil român (prin raportare exclusivă la dreptul intern). Prin prezentul proiect de cercetare științifică propun o extindere a abordării în sensul de analizare a acestor proceduri în noul cadrul normativ comunitar/european. Această „extindere” este cu atât mai necesară cu cât o parte din aceste proceduri speciale transpun directive europene, în materie, iar altele se completează cu regulamente comunitare. În mod firesc, soluțiile ce urmează a fi propuse vor veni în concordanță cu legislația comunitar/europeană în materie, cât și cu jurisprudența CEDO.

- În abordarea temei de cercetare propun și două metode de analiză, cu caracter de noutate, metode detaliate și în teza de doctorat. În ceea ce privește soluționarea concursului dintre norma generală și cea specială, pe lângă abordarea clasică consider că trebuie analizat și conflictul dintre două norme de procedură civilă speciale, conflict posibil atunci sfera de aplicare se suprapune total sau parțial. În același sens, apreciez că o dată cu aderarea României la Uniunea Europeană, apare un nou concurs între normele procedurale interne (generale sau speciale) și normele europene/comunitare (am în vedere regulamentele comunitare care sunt direct și prioritar aplicabile în dreptul intern). Și la acest „nivel conflictual” trebuie identificat caracterul general sau special al normelor în conflict și soluționarea acestuia în raport cu regulile clasice în materie.

- Am speranța că toate contribuțiile aduse de proiect vor avea un impact considerabil, atât prin soluțiile ce urmează a fi propuse, dar mai ales prin prisma semnăului dat de noul Cod de Procedură Civilă : reforma fundamentală a sistemului procesului civil românesc.

5.5. PLANUL DE LUCRU

AN		OBIECTIVE	ACTIVITĂȚI	REZULTATE
I	1	Prezentarea generală a procedurilor speciale în noul Cod de Procedură Civilă – reguli comune, finalitatea și rațiunile noii reglementări	Lucrare de cercetare științifică: „Aspecte generale cu privire la procedurile speciale instituite de noul Cod de Procedură Civilă”	Prezentare generală a temei proiectului de cercetare științifică
	2	Prezentarea procedurilor speciale cu caracter de noutate consacrate de noul Cod de procedură civilă	Lucrare de cercetare științifică: „Proceduri speciale cu caracter de noutate consacrate de noul Cod de Procedură Civilă”	Prezentarea soluțiilor legislative cu caracter de noutate corelative obiectului de cercetare
II	1	Analizarea cadrului de aplicare al procedurilor speciale în contextul normativ general trasat de noul Cod de procedură civilă; concursul dintre norma generală și norma specială	Lucrare de cercetare științifică: „Raportul dintre procedurile speciale și procedura contencioasă de drept comun, în lumina noului Cod de Procedură Civilă”	Trasarea regulilor de soluționare a concursului dintre norma generală și norma specială în sistemul noului Cod de Procedură Civilă
	2	Interdependența și complementaritatea procedurilor speciale cu dreptul comunitar/european	Lucrare de cercetare științifică: „Procedurile speciale consacrate de noul Cod de Procedură Civilă în contextul normativ european”	Analizarea gradului de compatibilizare dintre reglementările interne și cele europene/comunitare; eventuale propuneri de lege ferenda
III	1	Oferirea unor instrumente practice în materia procedurilor speciale, în vederea optimizării accesului la justiție	Lucrare : „Modele de cereri și acte de procedură în materia procedurilor speciale”	Acces facil la actul de justiție, încercare de uniformizare a formelor procedurale, eficientizarea aplicării procedurilor speciale
	2	Sintetizarea și implementarea obiectivelor de cercetare menționate la punctele anterioare în vederea creării unei lucrări monografice în domeniul procedurilor speciale	Lucrare de cercetare științifică finală: „Procedurile speciale în noul Cod de Procedură Civilă”	Atingerea obiectivelor propuse și enunțate, prin raportare la tema propusă a proiectului de cercetare științifică

6. REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

Titlul tezei de doctorat : „NORMELE DE PROCEDURĂ CIVILĂ”

REZUMAT:

Această temă, cu privire la normele de procedură civilă, la o primă vedere, poate părea tehnică, specializată și cu o sferă relativ restrânsă de cercetare. Normele de procedură civilă sunt o componentă importantă a procesului civil și a procedurii civile, în general. Având în vedere sistemul nostru de drept, nici nu se poate vorbi de o procedură civilă fără a o corela cu normele de procedură civilă care sunt, de altfel, principalul izvor al dreptului procesual civil.

Problematika normelor de procedură civilă, în sistemul juridic românesc, a căpătat o

importanță deosebită mai ales în perioada de tranziție economico-socială și juridică pe care a parcurs-o societatea românească după 1989. Și dreptul procesual civil ca și alte ramuri de drept, a urmat o succesiune de etape prin care s-a perfecționat și s-a adaptat noilor condiții socio-economice. Toate acestea au impus legiferări în domeniu, au impus adoptarea, completarea sau modificarea legislației aferente procesului civil. Aceste noi realități juridice s-au derulat sub auspiciile normei de procedură civilă, principalul instrument de politică juridică pe acest segment de drept. Normele de procedură au fost cele care au fost adoptate, modificate, abrogate sau completate. În acest sens, instituțiile de drept procesual civil s-au perfecționat și s-au adoptat în forma actuală.

Pornind de la aceste realități, în opinia noastră, este clar că putem vorbi de o teorie a normei de procedură civilă care a generat un ansamblu de reguli care reglementează intrarea și ieșirea din vigoare a acestora, aplicarea în timp, spațiu și asupra persoanelor cât și soluționarea diferitelor conflicte (concursuri) în timp sau spațiu cu privire la aceste norme de procedură civilă.

Corecta înțelegere și aplicarea acestor reguli ale teoriei normelor de procedură civilă nu face altceva decât să asigure o securitate a circuitului civil și, implicit, o respectarea a tuturor principiilor fundamentale ale procesului civil. Normele de procedură civilă ca, de fapt, orice alte norme juridice, sunt indisolubil legate de ordinea publică care interesează societatea în ansamblul ei. Chiar dacă procesul civil are ca obiect soluționarea unei afaceri private a părților, derularea acestuia, implicarea autorităților judiciare în această activitate și aplicarea normelor de drept sunt aspecte de ordine publică, cu conotații deosebit de importante. A aplica corect norme de procedură civilă, în raport cu timpul, spațiul sau persoanele destinate sunt obiective prealabile, deosebit de importante, pentru garantarea unui proces civil care respectă toate dezideratele actuale impuse de principiile dreptului la apărare, contradictorialității, nemijlocirii, legalității, echității și egalității procesuale.

Desigur, teoria normelor de procedură civilă nu prezintă doar un interes de actualitate, ci și unul istoric. Așa cum am arătat, norma de procedură civilă a interferat cu activitatea umană încă din cele mai vechi timpuri iar problemele de aplicare ale acesteia au apărut încă din faza incipientă. Aceste probleme de aplicare în timp, spațiu și asupra persoanelor au cunoscut, de-a lungul timpului un progres firesc care a fost susținut de către evoluția normelor de procedură civilă. Tratarea comparativă a normelor de procedură civilă, în evoluția lor istorică, ajută la o mai bună conturare a instituțiilor de drept procesual civil.

Regulile de aplicare a normelor de procedură civilă, în noul context al integrării României în Uniunea Europeană, capătă noi dimensiuni și conotații, mai ales în ceea ce privește aplicarea în spațiu și asupra persoanelor. Istoric, normele de procedură civilă au fost legate de noțiunea de ordine publică, procesul civil fiind o afacere privată a cărei rezolvare interesează societatea în ansamblul ei. Din această cauză normele de procedură civilă, de regulă, au avut un caracter teritorial, atât sub aspect spațial, cât și uman. Normele de procedură civilă au evoluat în paralel cu suveranitatea națională, manifestându-se prin subordonare față de principiul teritorialității statale. Mai mult decât atât, existența și aplicarea normelor de procedură civilă a fost un deziderat al oricărei națiuni care s-a dorit a fi liberă și independentă. A avea instanțe de judecată proprii, a-ți stabili propriile reguli de competență și de judecată a pricinilor civile cu privire la

proprii cetățeni, a avea organe proprii de a pune în executare aceste hotărâri judecătorești, nu este altceva decât o verigă foarte importantă a independenței unui popor.

În realitatea actuală europeană, aceste reguli tradiționale de aplicare a normelor de procedură civilă se schimbă și vor se vor schimba în viitor. Dreptul comunitar care se bucură de a aplicarea imediată, directă și prioritară în dreptul intern al statelor membre conține și reguli procedurale civile. Aceste reguli, de la adoptare, fără nici o altă formalitate, devin parte integrantă a dreptului intern, dar fără să-și piardă caracterul comunitar. În acest context legislativ european, aplicarea normelor de procedură civilă în timp, spațiu și asupra persoanelor evoluează către noi concepte. Este aproape impropriu să mai vorbim de un conflict în spațiu între normele procedurale interne și cele comunitare, prin raportare la arealul juridic european. Normele comunitare devin norme interne și se vor aplica pentru situațiile pentru care au fost edictate.

Astfel, din acest moment, se poate vorbi de eventuale conflicte de norme de procedură civilă interne și comunitare cu privire la aplicarea în timp și asupra persoanelor. De asemenea, din punct de vedere practic, va fi foarte util în a stabili care dintre aceste norme sunt generale și care sunt speciale. O dată făcută această delimitare, urmează a se aplica regulile tradiționale din dreptul intern (norma specială derogă de la norma generală și se completează cu aceasta, în lipsă de reglementare și în caz de compatibilitate, norma specială se aplică cu prioritate față de cea generală în cazurile pentru care a fost edictată).

Această interferență a normelor comunitare cu cele interne determină și va genera, și pe viitor, probleme de aplicare a normelor de procedură civilă la un anumit caz de speță. Aceste probleme își vor găsi rezolvarea, altele nu. Încă de la integrarea României în Uniunea Europeană, dificultățile de aplicare ale dreptului comunitar au apărut, mai ales în contextul în care o serie de norme procesuale comunitare nu sunt compatibile în totalitate cu instituțiile procedurale din dreptul intern. Va reveni legiuitorului român obligația de a compatibiliza toate regulile dreptului procesual civil intern cu normele procedurale comunitare. Numai în acest fel se va putea vorbi de o aplicare totală și corectă a dreptului comunitar.

Importanța normelor de procedură civilă nu se restrânge numai la nivelul interferenței dreptului comunitar cu cel intern. Teoria normelor de procedură civilă și-a pus amprenta și în sistemul juridic intern. Având în vedere faptul că sistemul procesual civil românesc a fost și este într-o schimbare și adaptare continuă, normele de procedură civilă (mai ales evoluția acestora în timp) au fost unul dintre elementele fundamentale ale configurării instituțiilor procedurale. Regulile de aplicare în timp a normelor de procedură civilă au asigurat continuitate și stabilitatea sistemului judiciar românesc. În unele momente, legiuitorul român s-a îndepărtat de la regulile clasice ale aplicării în timp a acestor norme, instituind reguli proprii specifice dreptului tranzitoriu. Toate aceste derogări de la regulă au fost impuse de realități obiective impuse de practica instanțelor de judecată (degrevări ale unor instanțe de control judiciar, asigurarea unei practici unitare la nivel național, soluționarea cu celeritate a anumitor cauze). În acest fel, normele de procedură civilă devin un instrument foarte important de politică juridică în materia procesului civil.

Sunt și cazuri în care nerespectarea principiilor de adoptare, modificare, completare sau aplicare a normelor de procedură civilă a condus la o aplicare neunitară a legii, la soluții

neîntemeiate sau la blocaje legislative cum ar fi cazul reglementărilor procedurale care se suprapun sau care vin efectiv în contradicție. Aceste situații, fiind de fapt, erori de tehnică legislativă, sunt dificil de tranșat întrucât regulile de aplicare a normelor de procedură civilă nu mai sunt utile (de exemplu ambele proceduri adoptate sunt speciale, au caracter imperativ și au același obiect de reglementare). Desigur, aceste suprapuneri legislative trebuie evitate pentru a nu îngreuna aplicarea normelor de drept.

De asemenea, în etapa aplicării de către instanțele de judecată a normelor de drept, teoria normelor de procedură civilă este foarte importantă sub aspectul soluțiilor pe care le consacră. Înainte de aplicarea normelor de drept substanțial și soluționarea pe fond a cauzei, instanța de judecată este obligată să rezolve aspectele procedurale sub aspectul competenței și procedurii de judecată. În acest sens, va trebui să verifice care este norma în vigoare aplicabilă la momentul sesizării instanței, dacă respectivei cauzei i se aplică normele procedurale de drept comun sau este incidentă o procedură specială, dacă există un eventual conflict în timp, spațiu sau cu privire la persoane în respectiva speță. Numai după rezolvarea acestor „incidente procesuale” se va putea trece și la judecarea fondului cauzei.

Pe de altă parte, regulile aplicării în timp a normelor de procedură civilă se reflectă și într-o politică juridică de drept procesual civil. Astfel, prin reglementarea factorului temporar în cadrul normei de procedură civilă (avem în vedere termenele de prescripție, suspendare, perimare, caducitate) determină participanții la procesul civil să evite încărcarea nejustificată a instanțelor de judecată prin consacrarea legală a unor sancțiuni procedurale „temporare” (respingerea acțiunii ca prescrisă, suspendarea judecării, constatarea perimării).

Nu în ultimul rând, trebuie menționată și valoarea istorică a normelor de procedură civilă. Evoluția acestora în timp (prin adoptare, modificare, abrogare) ne poate conduce la o mai bună înțelegere și interpretare a instituțiilor procedural civile. În dreptul procesual civil ne aflăm pe un pronunțat tărâm formal, în care normele de procedură civilă sunt principalul izvor de drept. În acest fel, instituțiile procedurale nu sunt altceva decât o oglindire a obiectului normelor juridice. Prin studiul și analiza teoriei normelor de procedură civilă se poate reliefa, înțelege și aplica, în modul cel mai temeinic, dreptul procesual civil.

7. DOMENIUL ȘI SPECIALIZAREA ACTUALĂ A CERCETĂTORULUI CANDIDAT

Drept privat – Drept procesual civil (specializarea este asigurată, în primul rând, de activitatea didactică universitară, de aproximativ 6 ani, în domeniul dreptului procesual civil, teza de doctorat având o temă specifică procedurii civile. În al doilea rând, specializarea s-a realizat și prin exercitarea activității de avocat pledant, în decurs de aproximativ 9 ani și prin activitatea curentă pe care o desfășor în cadrul Departamentului Constituțional Legislativ al Administrației Prezidențiale. Nu în ultimul rând, am încercat ca această specializare să se realizeze și prin intermediul articolelor de specialitate publicate în materie de procedură civilă.

Data,
07.04.2010

Semnătura,